

Odlišné stanovisko sudcu Milana Ľalíka
k rozhodnutiu I. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky
vo veci sp. zn. I. ÚS 588/2015

Proti prijatému uzneseniu podľa § 32 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pre ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) podávam odlišné stanovisko, ktoré v stručnosti odôvodňujem takto:

1. Vykonávanie štátnej služby osobami v režime štátnozamestnaneckého pomeru je vzťahom verejnoprávnym. S verejnoprávnou povahou tohto služobného vzťahu je spojené, že orgán vystupujúci za zamestnávateľa je štát (Slovenská republika), v mene ktorého vystupuje príslušný služobný orgán (Pôdohospodárska platobná agentúra), ktorý disponuje verejnou mocou a jednostrannými aktmi autoritatívne určuje, v rámci medzí zákonnej úpravy, postavenie osôb vykonávajúcich túto službu – štátnych zamestnancov.

2. Pri rozpočtovej organizácii – ktorou je aj Pôdohospodárska platobná agentúra podľa § 6 ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka v znení neskorších predpisov – je potrebné rozlišovať prípady, kedy táto organizácia v pracovnoprávných (občianskoprávných) veciach a v konaní pred súdmi vystupuje vo svojom mene a kedy vystupuje v mene štátu.

3. Zastávam názor, že v tejto veci sťažovateľ správne žaloval Slovenskú republiku, v mene ktorej konala označená rozpočtová organizácia ako jeho služobný úrad.

4. V prípade, aj keď by môj názor neobstál, Ústavný súd Slovenskej republiky nemal tolerovať prísny pozitivistický prístup všeobecných súdov k označeniu žalovaného nad podstatu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, najmä keď bola označená aj rozpočtová organizácia ako organizačná zložka štátu. Jedným zo základných predpokladov práva na spravodlivé súdne konanie a jednou z foriem naplnenia pozitívnych záväzkov vyplývajúcich z práva na právnu pomoc je aj riadne plnenie poučovacej povinnosti súdov podľa § 5 Občianskeho súdneho poriadku, ktorej cieľom je poučenie účastníka o tom, aké má v procese práva a povinnosti, aby ním vykonané procesné úkony mohli vyvolať zamýšľané účinky.

5. Vzhľadom na tieto skutočnosti malo byť sťažnosti po je prijatí na ďalšie konanie vyhovené.

V Košiciach 16. decembra 2015